NEAHUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

NR. 1 MARS 1986 ÅRGANG 4

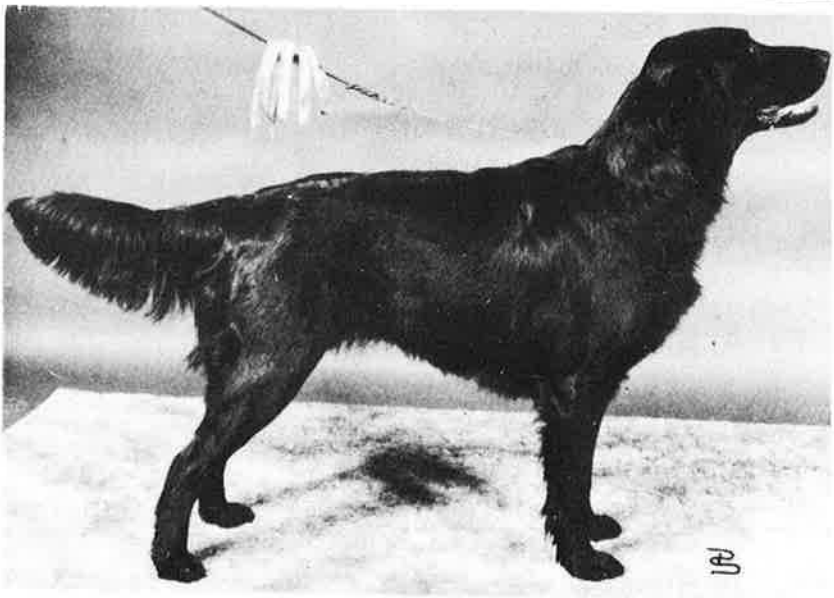

I dette nr. av NEAHUND presenterer Kirsten Størseth sin egen hunderase - FLAT-COATED RETRIEVER.

Lederen har ordet

Som sikkert en del av dere vet har STBK inngått en prøveavtale med Selbu kommune om overtakelse av "hundetellinga" for 1986.

Denne tellinga av hunder innen kommunen er hjemlet i en egen lov.Etter lov om hundeavgift av 26.06.25,skal når kommunen bestemmer det,den som holder hund betale en årlig avgift til kommunen.Avgiften skal betales av den som har hunden i sin besittelse uten hensyn til om vedkommende eier hunden.Det eneste unntaket som gjelder er dersom vedkommende kan dokumentere at det er betalt avgift for samme hund til en annen kommune for dette året.

For hunder som anskaffes innen 1. juli i året skal det betales hel årsavgift.For hunder som anskaffes i tiden 1. juli - 31. oktober skal det betales avgift selv om hunden blir solgt/ avlivet i året.Hvalper under 3 mnd. er avgiftsfrie.

På de fleste virker en slik beskatning av hundehold noe meningsløs - spesielt når ikke noe av disse pengene tilbakeføres til tiltak for eiere/hunder,men bare forsvinner inn i kommunekassen.Siste avlagte regnskap viser kr.228 000,- på konto for innbetalt hundeskatt.

Allerede i -83 ble muligheten for overtakelse av hundetellinga drøftet med daværende rådmann,men uten resultat.Tidlig i -86 fikk vi derimot signaler om visse muligheter - dersom styret for klubben oversendte en søknad.

Etter vedtak i kommunale organer har vi nå fått i oppdrag å utføre denne tjenesten for Selbu kommune - mot at klubben mottar en godtgjøring på kr. 20.- pr. hund som telles.Styret ser dette som en utmerket måte å få tilbakeført noe av hundeskatten til "hundefolket" - når tilstanden er som den er.For klubben vil en slik avtale bety "store" inntekter,som vi igjen kan benytte i vårt klubbarbeide.

Vi håper derfor at medlemmer med lokalkunnskap stiller opp når de blir spurt om hjelp til tellinga.

NEAHUND

Organ for
Selbu Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 4 ganger pr. år.

Abonnement oppnås ved å tegne støttemedlemsskap i STBK.

Redaksjon og layout ved
Bjørn Wagnild og Stig Meier Berg.

STBK
SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Leder · Stig Meier Berg
Sekretær · Else May Engen
Kasserer · Berit Elverum Hoem

Brukshundkomite · Bjørn Wagnild
· Chris Folde
· Unni Moslet
· Hans Schjølberg

Støttekomite · Kirsten Røset
· Margot Uthus
· Siv Slind
· Dagfrid Uthus

Trekkhundgruppe · Andreas Reitan
· Geir Johnsen

Utstillingskomite: Olga Mari Brobak
Eva Ottem
Åge Revdal

INNHOLD

s.2 Lederen har ordet
s.4 Referat fra Årsmøte
s.6 Om vover,villstyringer, vett og vrangvilje.
s.8 Selbusprinten 1986.
s.9 Trekkhundresultater.
s.10 Skidag 1986.
s.12 Brukshundresultater.
s.13 Ordet fritt.
s.14 Bittsår.
s.16 Flat-coated retriever.
s.19 "Hundens gyllene regler"

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie	kr.100.-
Hovedmedlem	kr. 75.-
Ungdomsmedlem	kr. 40.-
Støttemedlem	kr. 40.-

Postgirokonto 2 09 45 55

Bankgirokonto 4285 30 35860

Det var 16 stk. tilstede.

1. Edvin Bellsli ble valgt til møteleder.

2. Innkalling og dagsorden ble godkjent.

3. Årsberetningen fra styret ble lest av Stig M. Berg - se Neahund nr. 4/86.Godkjent uten spørsmål eller kommentarer.

4. Årsberetningen fra BK. ble lest av Chris Folde - se Neahund nr. 4/85.

   Årsberetningen fra UK. ble lagt fram av Edvin Garberg : Høsten 85 ble det avholdt utstilling og lydighet.Det gikk over 2 dager og 102 hunder deltok.Dommere for utstillinga var Lundgren og Sellevik.Bjerkan dømte lydighet.

   Arrangementet gav et overskudd på ca. 2 300.- kr.

   Ellers gjorde UK oppmerksom på at utstillingen høsten -86 er avlyst pga. avslag fra enkelte spesialklubber.Lydighetsprøvene går som planlagt.

   Nedenforstående årsberetning fra TK ble lest av Andreas Reitan.
   a)Turløp og Nomeløp i hundeløypa den 3. mars - 35 deltakere.
   b)Demonstrasjon i bruk av elektrisk dressurhalsbånd i samarbeid med Selbu Sauavlslag og Selbu Jeger- og Fiskeforening - den 6. juni.
   c)Kjøring av unger med hund og vogn under Selbudagene.
   d)Medlemsmøte med tema "Vintersesongen 85/86".
   e)Treningsløp i hundeløypa den 29. desember - 23 deltakere.

   Ellers gjorde TK oppmerksom på at hundeløypa er i bruk - og at den vil bli holdt åpen ut sesongen.

   UK gjorde ellers oppmerksom på at klubbens kjørere har gjort seg bemerket både på lokalt og nasjonalt plan.Viser ellers tilresultatlister i Neahund.

5. Revidert regnskap pr. 31.12.85.
   I kassererens fravær ble regnskapet lest opp av Stig M. Berg.

	Inntekter	Utgifter
Medlemskontingent	17 250.-	2 712.-
Medlemsblad	5 300.-	4 620.-
Div. tilskudd	2 000.-	
Kurs/møter/bevertning	14 207.40	10 722.17
Div. inntekter	2 222.70	1 755.40
Leie lokaler/telefon/bilg.gj.		1 426.20
Kontorrekv/annonser	800.-	6 801.30
Honorarer	100.-	8 010.-
Div. utgifter	200.-	13 578.65
Underskudd	7 545.62	
	49 625.72	49 625.72

BALANSE PR. 31.12.86.

Kasse	127.55	
Postgiro	1 118.65	
Bank	4 748.47	
Bank - sparekonto	524.01	
Egenkapital		6 518.68
	6 518.68	6 518.68

Regnskapet var noe uklart,men Årsmøte godkjente det under tvil. Både underskudd på kr. 7 545.- og en egenkapital på kr. 6 500.- er lite reelle tall når ikke verdien av varelageret er ført opp som egenkapital.Pr. 31.12.86. satt STBK inne med bla.a. premier,bøker,dommertelt,sløyfer,klubbmerker,emaljemerker o.l. for store summer.

Styret ble anmodet om å vurdere å sette bort regnskapet til et regnskapskontor - dersom ikke kostnadene ble for store.

6. Diverse forslag til vedtak på årsmøte.
   Årsmøte vedtok at TK heretter skal være en undergruppe av STBK med egne lover.Det nye navnet blir "Trekkhundgruppa".Midler som overføres fra NHF disponeres av TG .Ellers må TG søke moderklubben om økonomisk støtte i hvert enkelt tilfelle - slik som de andre komiteene.

   Årsmøte gav fullmakt til at STBK kjøper andeler i Nea Radio. Det oppfordres til at klubben kjøper min. 5 andeler - dvs. andeler for kr. 1 000.-.

7 og 8. Valg av styre og tillitsmenn - se s. 3 i dette nr. av Neahund i tillegg til :

Valpekontakt	:	Bjørn Wagnild
Revisorer	:	Helge Røset
		Ivar Hanem
Valgkomite	:	Edvin Belsli
		Randi Hårstad

9. Eventuelt.
   Behovet for ei lita brakke i forbindelse med hundeløypa ble igjen drøftet og styret ble bedt om å undersøke dette nærmere.

   Det ble vedtatt at STBK skulle be om å få ta over hundetellinga i Selbu.

Selbu den 15. februar 1986
Ingfrid Viken
sign.

PS. Det nye styret ønskes lykke til med arbeidet videre.

D.S.

Om vover, villstyringer, vett og vrangvilje

Jeg har med stor undring lest innleggene om hunder i marka. Det er i sannhet mye en skal høre før ørene faller av!

Min familie med hund går tur i skauen hver søndag året rundt. Til alt held går vi i et strøk utenfor byen hvor folk har et mer naturlig forhold til både natur og dyr enn tilfellet tydeligvis er i Bymarka. Kun en gang i løpet av de elleve år vi har gått med hund, har vi møtt én person som tydelig mislikte «ekvipasjen» vår. Det var arrangert et ganske stort skirenn på de kanter, og det så ikke ut som hullene i sporet hindret hverken de helt unge råspreke løperne eller familieløperne. *Da* kom det «drivan» ei kjerring så morsk og så stressa at jeg var redd hun skule sprekke om sola skinte på henne.

Vi hadde voven i kobbel, og hadde tatt den ut av sporet til «åsgårdareia» hadde passert. Denne ene dama derimot hadde aldeles ikke til hensikt å passere beistet, selv om den sto flere meter unna løypa. Hun bante, skreik og fekta og bar seg så styggelig ille at jeg korsa meg både foran og bak! Vondordene hagla, og det aldeles uten at noen hadde plaget henne på noe vis. Det var nok noe helt annet som plaget henne, men skylda skal jo noen ha! Hunden satt pent og stille ved gubbens side, og skakket på hodet mens ørene dreide som radarskjermer over all denne fæle ulyd i skogen som ellers er så stille og så fin. Den hadde kanskje ett og annet å lære stress-dama om naturen, — det stedet hvor dyr så ubetinget hører hjemme, med potespor, bæsj og det hele.

Vi hadde ellers en fin dag, og en opplevde som så mange ganger før at folk tok seg tid til å hilse på både oss og hunden. Det *kan* naturligvis komme av at den har løypevett, og at den er lett å kommandere selv på forholdsvis lang avstand. (Lenger enn 20 meter bør den vel ikke være!) Det har imidlertid hendt at den har tatt seg et solo-raid over alle hauger da den var svært ung og ikke helt enig med oss om reglene for god oppførsel. Folk vi møtte var lutter smil og velvilje, og da vi bukket og unnskyldte, sa de at det var ikke så farlig, for barn og dyr kunne finne på hva det skulle være. Sånn var det nå engang i livet, og en får ta hensyn alle som en!

Der er vi kanskje ved det tingene egentlig handler om, — det å ta hensyn. Hvorfor skal bare den ene part vise hensyn, og attpåtil få vondord etter seg, mens de egentlige bøllene synes de kan ture fram som de vil. Hva med fantomene som får fnatt og høye nupper om de ikke får noe tilnærmet et parkettgulv å løpe på? Skal ikke de bruke trafikkvett. Gjelder det ikke i løypa som ellers i trafikken at en skal avpasse farten etter forholdene? Det *kan* komme en hund i veien for deg når du raser utfor, eller en liten unge som har bomsa på baken midt i sporet ditt, eller en gammel dame som ikke tør renne ned, men velger å *gå* på tvers nedover, eller en pulk med en funksjonshemmet, eller hvem som helst andre som også synes det er ukens høydepunkt å være ute i naturen! Nettopp på grunn av de flotte sporene så er det ikke «bare, bare» å flytte seg unna i en fei, for da tryner'n jo i dypsnøen. Utafor sporet er det bare *ingenting!*

Joda, det er vanskelig for de på vei utfor også å bremse ned når de så å si går på skinner, men er det ikke hele opplegget det er noe galt med da, når det er laget slik at en «ikke kan unngå» å kjøre på den hunden eller den ungen. Er det ikke for å komme bort fra jaget og bymaset at folk (og dyr) flest går i skogen? Skal vi *der* også halse etter klokka og forvente at ting skal være tilrettelagt for oss så vi kan komme fort fram? Fram til hva?

En eller annen sa i avisen forleden at folk med hunder edelegger for «oss alminnelige mennesker». Finnes det ualminnelige mennesker på jorda? Vi er vel alle ganske alminnelige, får vi tro. Det er bare det at av og til i livet har vi følge av en hund (som gjør opplevelsen av natur enda større) eller vi har med små barn. Vi er alminnelige skiløpere lenge før tiden med barn og hund, og i årevis etterpå. Det kan være så tilfeldig det der. Vettuge folk er vettuge både med og uten hund, og vettløsninger blir aldri annet, dessverre. Det betyr at det er ikke hunder i marka som er problemet, det er uoppdragne mennesker, og *de* finnes sannelig blant de hundeløse også. (Spør hvilken som helst hund!) Jeg har vært skikkelig forbannet på mange hundeeiere, jeg, men jeg er da ikke så dum at jeg tror de ville vært annerledes uten det dyret. Vettet er som det er på folk, det, enten har en det, eller så mangler en det. Mange med hund burde slett ikke hatt en, men det går først og fremst ut over det stakkars dyret som må bo sammen med typen hver dag! Tenk på det, du!

En ting lurer jeg på: Hvor mener de sinte avisskrivere at vover skal gå? Skal en føre dem truger og dytte dem ut i fonna mens eieren går i spor? Skal både hund og eier gå trugeferd? Skal hundefolk ha en slags «lufte-dyret-trasé» som de kan gå rundt og rundt? Ville det ikke være riktigere at fantomene fikk det, akkurat som de får når de går løp, så kunne de *fleste* og alminneligste løyper i marka være for alle de tusen andre som «bare» er på tur? Eller er det rett og slett så mye folk i Bymarka nå at en tur dit er like slitsomt som en bytur lørdag formiddag? Det høres liksom så utrivelig ut, og så helt, helt annerledes enn der hvor vi går. Ikke vil *jeg* si hvor det er. Jeg er ikke redd for at masse Bymarkhunder skal komme dit, men at Bymark-stresserne skal!

Her smiler folk til hunder! Selv folk med nummer på stærkassa smiler selv om dyret går i merket løype *mot* løpsretningen! Takk Gud at det ennå finnes folk som har *tid* til å være glade!

Hva angår hundelort vil jeg si at det er noe dritt! Kort og godt. Utrivelige saker, akkurat som spyttklyser på fortannene, plastposer i naturen, gamle hermetikkbokser *og* knuste flasker! Det blir skrevet side opp og side ned om den fæle hundemøkka, men få skriver om alle de tusen knuste flasker som ligger både på vei og (enda farligere) i gress om sommeren. Tenk hvordan det er for en naken hundepote å trå på en spiss flaskebunn! I *beste* fall må hunden'gå med bandasje noen uker og ha store smerter. Så å si daglig på veg fra arbeid plukker jeg digre, kvasse flaskeskår som jeg tar med hjem for å kaste. Det kan somme tider bli store poser. Noen mener til og med at det er en passelig jobb for alle med hund, så blir det fint rundt ose! ! (? ?)

Hvor er vettet og hensynet da? Tenk på små nakne barneføtter. Ikke ville jeg ha min unge gående barbent i gresset på f.eks. en badeplass her. Værholmen så i fjor i mai ut som en haug med glasskår. Festlig å gå tur med både barn og hund da! Hvis en var så dristig å slenge ned rompa på en knaus kunne en raskt og vederlagsfritt få byttet kjønn!

Nei, såpe og vann er ikke noe problem. En hundelort eller fem skal jeg alltids få vasket av sko, ski og barn, men huff og fy for alt skrot mennesker slenger fra seg i hytt og pine. *Alle* bør rydde etter seg, og folk med dyr er intet unntak, men la de små ting være små.

Dyreredselen er for overdimensjonert, ja, for det er vel litt redsel som gjør at folk skriver hele vinteren igjennom om hunder? Det blir liksom litt ute av proporsjon hvis vi er så skrekkelig redd for hundeekskrementer i barnas sandkasse mens vi samtidig røyker ungene ut av huset? En kan jo lure på om det kanskje ikke er *folk* som gjør mest ugagn. Tenk på nyttårsaften f.eks. Hvordan har alle dyrene i skogen det ved midnattstider ... Det er fælt, det!

Tilbake til løypa, — digre hunder som bykser etter sin herre er nok fryktelig nifst for mange. Men tro meg, digre hunder som bykser foran ham er langt nifsere. *De* går nemlig sitt eget løp, og kan godt finne på å fly på folk i ren livsglede. En som kommer bak er mer innstilt på å følge sin flokkleder, og har sjelden tid til avstikkere, med mindre den er helt ung. Det er ikke noen idé å ha hunden i lang snor heller. For tenk hva det kan medføre om hund og gubbe løper på hver sin side av et tre! Minst en av dem blir halshogd. Hunden bør gå tett bak eieren, og holde seg der. At de bør få løpe, er en selvfølge. For vi kan ikke ha dem flyende løse i byen, og ett sted må de få gjøre det de er laget til.

Jeg er også redd dyr. Katter er noe av det skumleste jeg vet. Men det er vel ikke kattenes skyld at jeg aldri har blitt kjent med dem? Der jeg bor kryr det av katter, men jeg kan da ikke ønske dem vekk av den grunn? De gjør bare det de skal gjøre, de, og er det de skal være, og det ville være tungt å bære om jeg f.eks. kjørte på en med bil. Så også med hunder og ski, — fekt ikke med kvasse skistaver om et «beist» danser rundt deg. Du blir helt sikkert ikke spist opp.

Det er voksne mennesker som steller i stand det meste av fæenskap på denne jorda, og som sødelegger, forsøpler og forgifter. Dyr og små barn gjør det aldri ...

Birgith!

P.S. Hva angår utriveligheter i marka, så skulle vel Markatrimmen sist helg være bevis godt nok for at det ikke er dyra det er noe i veien med! Det er folk igjen som steller istand faenskapen. Det foreslås av noen at hunder skal nektes adgang i løypene lørdag og søndag. Jaha ja! Det er liksom de dagene man har til rådighet da, som alle andre familier. Det er kanskje sunt med litt dagslys i pelsen før de som trør på fire ben også! Kanskje de som «beinflyr» heller skulle velge andre dager eller lysløyper om kvelden? De kan jo umulig se noe av naturen likevel i den farta og med det «tilsinet». En kan lure litt på hvordan de samme herculeser ter seg i bltrafikken ...! *Her kommer jeg, — vegg med unger, bikkjer og gamle kjerringer!* Det var det med vettet igjen da. Det er som det er, — det finnes eller det mangler ...!

Ds.

Alt på et sted i Selbu

ALLTID GODE TILBUD

SPAREMARKED

Kommisjonær for Norsk Tipping og Det Norske Pengelotteri. MEDISINUTSALG

NOROL Bensinstasjon m/kiosk
åpent alle dager til kl. 20
VIDEO utleie

ÅPNINGSTIDER BUTIKK:
Mandag - onsdag kl. 9-17
Torsdag kl. 9-18
Fredag kl. 9-19
Lørdag kl. 9-14

NOROL BENSIN-STASJON
med alt bilen trenger av drivstoff, rekvisita og ettersyn. Vi fyller propan, og har lager av 5 og 11 kg's flasker.

B Langseth
Selbu tlf. 07-819802

Til tross for helt perfekte forhold i hundeløypa lørdag,var det bare så vidt STBK greide å arrangere "Selbusprinten".Snøfall og vind hadde gjømt bort løypa i løpet av natta og morgentimene,og iherdig innsats og 3 scootere,samt 1 times utsatt start, gjorde at det i det hele tatt kunne arrangeres kjøring.

Synd,men været kan en altså ikke gjøre stort med.Spesielt synd fordi løype på lørdag var på sitt livs beste.Da arrangerte Trøndergruppa av Huskyklubben sitt private løp i forbindelse med vintersamlinga,som var lagt til Selbu.

Men tilbake til søndag - løse spor og tungt,men like forhold for alle.Og så lysna det sånn noenlunde i løpet av formiddagen, slik at det ble brukbare forhold etter hvert.

Takk til Hilde,Edvin,Bjørn,Gunnar Helge og Erling for flott innsats.

Trekkhundgruppa.

SELBUSPRINTEN 23.02.86 - arr. STBK.

6-spann NOME 8 km

1.	Magne Sandvik	21.42
2.	Geir Aaldstedt	23.01
3.	Roy Waaden	23.34
4.	Ola Kjøsnes	23.55
5.	Henrik Johnsen	25.42
6.	Ove Mogård	25.51

TURKLASSE

Vektsats 10 kg pr. hund 8 km

1.	Oddbjørn Brattaker	22.19
2.	Jostein Andersen	23.19
3.	Øyvind Killengren	25.21
4.	Bjørnolf Aftret	28.21
5.	Oddvar Skogmo	30.36
6.	Jarle Kvam	31.51
7.	Beate Grøvan	36.01
8.	Kjell Inge Indergård	BRUTT

3-spann NOME 8 km

1.	Andreas Reitan	22.55
2.	Terje Nordheim	23.57
3.	Anne G. Moum	27.57
4.	Kjell Mjøsund	29.02.
5.	Inge Aas	29.51
6.	Jan Helge Karlsen	29.52
7.	Arne Johnsen	30.02
8.	Hans Martin Vie	30.29
9.	Asbjørn Austheim	30.58
10.	Nils Moe	36.27

TURKLASSE JUNIOR

Vektsats 10 kg pr.hund 5 km

1.	Knut Inge Brattaker	18.38
2.	Ivar Løvtangen	29.24
3.	Jonny Skjervold	35.08

NSHK LOKALGRUPPE TRØNDELAG - VINTERSAMLING i Selbu - 22/23 feb.

NOME 3-spann 8 km

1.	Andreas Reitan STBK	19.36
2.	Kjell Mjøsund STBK	20.15

11 deltakere.

NOME 6-spann 15 km

3.	Ola Kjøsnes STBK	41.29

4 deltakere.

NORDISK 1-spann SENIOR 15 km

1.	Beate Grøvan STBK	51.20

2 deltakere

MIDT - NORSK MESTERSKAP / ÅPENT KM - arr: Innherred T.B.K.

2 DAGERS NOMELØP - 1. og 2. februar.

3-spann 2 x 10 km

1.	Torger Sletner STBK	23.29	&	22.44	=	46.13
2.	Andreas Reitan STBK	25.55	&	25.20	=	51.15
5.	Kjell Mjøsund STBK	29.40	&	26.49	=	56.29
7.	Jan Helge Karlsen STBK	30.55	&	28.03	=	58.58

13 deltakere

6-spann 2 x 15 km

3.	Geir Aalstedt STBK	41.46	&	41:13	=	82.59

7 deltakere

MERÅKERLØPET - arr.: Meråker T.B.K.

2-dagers løp - ca. 5 mil - Stordalen-Storerikvollen - den 8.-9./3

Beste tid sammenlagt : Andreas Reitan STBK.

RESULTATLISTE TOTALT - JOTUNHEIMLØPET 15-16/3 1986.

Nr.	Navn	Tid 1.dag	Tid 2.dag	Tid totalt	Fart (km/t)
5-spann					
17	Geir Aaldstedt	03.54.10	01.53.14.	05.47.24	12 km/t
3-spann herrer					
2	Andreas Reitan	03.03.15.	01.36.34.	04.39.49.	15 km/t
3	Torger Sletner	03.23.39.	01.35.31.	04.59.10.	14 km/t
10	Ola Kjøsnes	03.45.47.	01.50.20.	05.36.07.	12,4 km/t
20	Kjell Mjøsund	04.03.10.	02.05.27.	06.08.37.	11.3 km/t

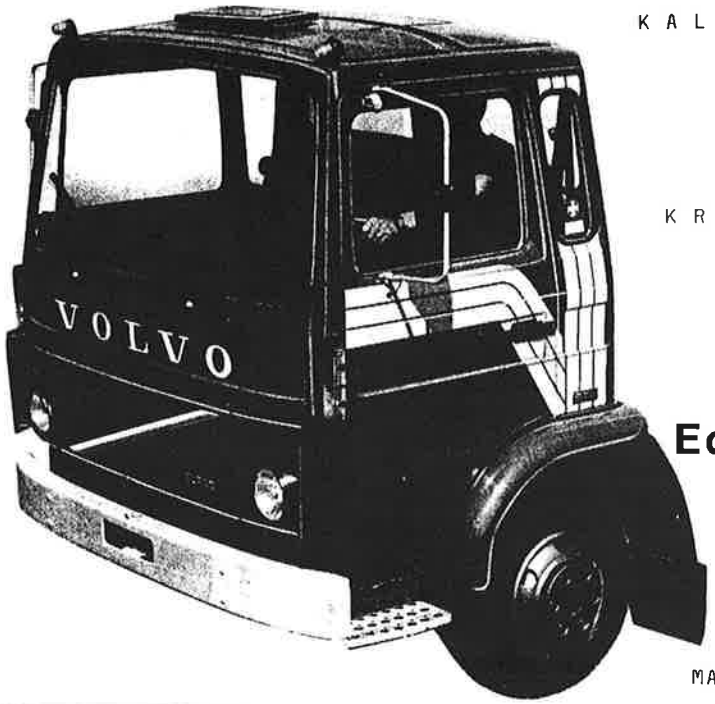

KALKSPREDNING

LETTERE

KRANOPPDRAG

Edvin Bellsli

LASTEBILTRANSPORT

7580 SELBU

TLF.: 81 72 75

MANUELL MOBIL - 59905

TØMRA *Samvirkelag*

SELBUSTRAND.TLF.68719.

S *Vi bringer* S

KAN LEVERE ALT I HUNDEMAT OG UTSTYR.

gode **TILBUD** *hele året.*

Hva mer kunne vi ha ønsket oss? Sol fra skyfri himmel, lett bris i lufta og en temperatur som svingte fra ÷ grader til + grader utpå dagen.

Etter skikkelig god merking av løypa, og en iherdig innsats dagen i forvegen, lå forholdene til rette for en vellykket skidag. Til menuen av skareklister og tildels harde - men gode og velpreparerte spor, møttes alle på Kjøsnesvollen rundt kl. 12.

Oppmøtet var over all forventning. Trettifem stykker med smått og stort, fra 9 mnd. og vel opp i de tredve runde år. Alle hadde ikke sine firbeinte med seg, men med huskyer, schæfere, retriever, border collie og kelpie var 15 hunder med på skidagen. En god oppførsel og en rolig opptreden av dem alle, gjorde sitt til at dagen ble tvers igjennom vellykket. Barna trivdes i hoppbakken og i scootersporene som Erling B. så velvillig hadde kjørt opp inne på vollen. Kaffekoking og pølser over bål, er også ting som blir satt pris på - og hvilken herlig smak ute i vår frie natur!

Etter kaffekos og mat benyttet flere anledningen til å gjøre seg kjent i resten av hundeløypa, før de vendte nesen hjemover, avstresset og med annen farve i ansiktet enn da de kom.

Dagen ble en suksess. Hundeprat ble det - som naturlig er - men framfor alt - en dag hvor det sosiale stod i fokus, hvor alle kom sammen med én ting for øyet - hygge i rammen av bjeffing og kaffelukt.

Hundeløypa holdt mål, selv for de minste, og takk Ola Kjøsnes for oppholdet på en alle tiders setervoll. Vi håper å få komme igjen til neste år.

Vel blåst til dere alle, og takk for en trivelig dag.

Lindro's Nari - eier: Ellinor Antonsen.
Beste Brukshund klasse C i 1985 - Norsk Schäferh. Klub avd. N.fj.
Beste hund i appell " " " " " " "
Beste hund i spor " " " " " " "
Beste hund i felt " " " " " " "

Kora av Leuthenhagen - eier: Ingeborg Borseth.
Beste hund i felt kl. B i 1985 - Norsk Schäferh. Klub avd. N.fj.

Romi's Ephra - eier: Stig Meier Berg.
Beste Brukshund klasse B i 1985 - Norsk Schäferh. Klub avd. N.fj.
Beste hund i appell " " " " " " "
Beste hund i spor " " " " " " "

Ingodd's Jubel - eier: Tor Tetli.
Beste hund i spor kl. A i 1985 - Norsk Schäferh. Klub avd. N.fj.
Beste hund i rundering " " " " " "

Kaisa av Leuthenhagen - Bjørn Wagnild.
Norsk Schäferhund Klub,avd. Nordenfj. - Lydighetsprøve kl. II.
1. premie - 4. plass m/ 163 p - (200p)

GODKJENTE LAVINEHUNDER KLASSE C.
Lindro's Hari - eier: Sigmund Jakobsen
(Tervueren) - eier: Noralf Bakken
Romi's Ephra - eier: Stig Meier Berg

B R U K S H U N D K O M I T E E N

I N F O I I forbindelse med snekring av hinder til ferdighetsbanen kommer vi til å innkalle til dugnad ca. 14 dager etter påske.

I N F O II BK minner om brukshundtreninga på Teigen hver torsdag kl. 21.oo.Ytterligere opplysninger får du hos Bjørn Wagnild.

I N N O III Vi minner om KARAKTERTESTEN -86,som avholdes i Selbu den 3. mai.Ta kontakt med Chris Folde.

Hunder i Bymarka

Hundeskitt etc.

La oss ikke få de samme tilstander i utfartsterrengene som man får inntrykk av hersker i Trondheimsområdet, når man leser under ordet fritt i én av byens aviser. Hundeskitt og fartsfantomer med hunder hesblesende både foran og bak og på sidene i skiløypene, er et yndet tema.

Med våre 300 hunder i Selbu, må ikke slike tilstander få råd grunnen. Utmarka er til for oss alle, og det er plass nok. Vi må kjenne vårt ansvar. Ta oss tid til å plukke opp etterlatenskaper etter de firbeinte. Få dem ut av løypa, slik at ski og pulker slipper å få "ekstra klister", til ergrelse for oss alle. Vis hensyn og forstå at ikke alle deler våre interesser for hundehold - selv i skiløypene!

Bymarka/ hunder

Nå er påminnelsen på plass - på Synnåsen- og flere kommer, som én liten huskelapp..... La ikke noen få, få ødelegge for oss alle!

God påske! Ha kontroll på deg og din hund..... selv i skiløypene.

Bj.

Hundelort på Jakobsli

Kjære hundeeiere!

Hundeeiere!

Bittsår

Sakset fra "Førstehjelp for hunder"
av Dr.med.vet. Sheldon Rubin.

TRINN 1: Sørg for å holde hunden i ro hvis det er nødvendig.

TRINN 2: Klipp vekk hårene rundt såret.

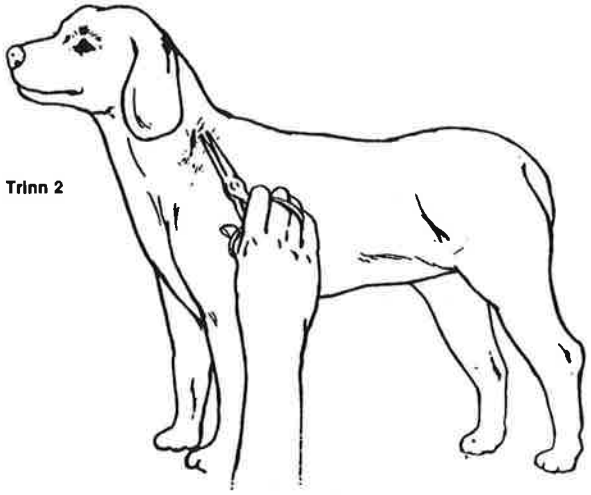

Trinn 2

SALG AV DIVERSE KLUBBUTSTYR:

Klistermerker for bil o.l.	kr.	25.- pr. stk.
Stoffmerker for påsying	kr.	10.- pr. stk.
Emaljemerker på nål	kr.	40.- pr. stk.

BØKER

Din Hund - Sven Jerverud
Min beste venn - Marie Hansson
Blåboka (regler for Lp & brukshund) - Norsk Schäferhund Klub
Hundutbildning och Hundvård 2
(Ärftlighet,uppfödning och sjukdomar) - Borg/Lundborg/Skårman

TRINN 3: Rens såret ved å helle over en 3% oppløsning av vannstoffhyperoksyd.BRUK IKKE andre antiseptiske midler. (Overflatiske sår kan vaskes slik, men dette bør ikke gjøres hvis såret er dypt. Da føres bare skittpartikler ned i dybden. Vanlig sårvann kan også brukes. O.A.)

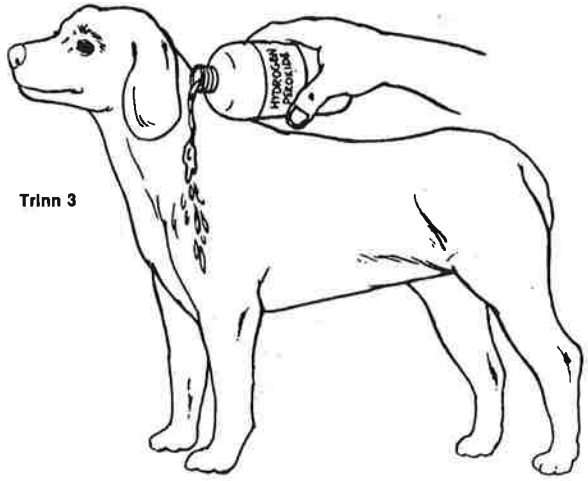

Trinn 3

TRINN 4: Undersøk såret nøye. Hvis såret er stort og går ned i det underliggende vev, bør det sannsynligvis sys.

TRINN 5: Sett IKKE noe bandasje på såret. La sårvæsken få avløp. Blør såret meget, så

a. Dekk såret med en steril kompress eller et rent stykke tøy. Et sanitetsbind kan brukes.
b. Hold kompressen på plass med et jevnt trykk.
c. Hold kompressen på plass helt til blødningen har stanset.
d. Hvis blodet trenger gjennom kompressen, ta den ikke vekk, men legg en ny kompress utenpå, og fortsett slik til blødningen stanser.

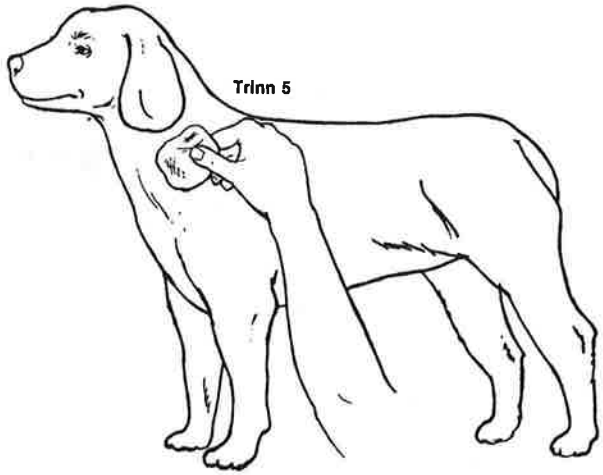

Trinn 5

TRINN 6: Hvis såret er så stort eller så dypt at det bør sys, tar du hunden til veterinæren med en gang.

TRINN 7: (En hund bør aldri få slikke et sår. Etter at førstehjelp er gitt bør såret dekkes til med en bandasje, eller hunden må forsynes med en halskrage. O.A.)

Flat-coated retriever kommer fra England. Den har antagelig labrador retrieveren å takke for sin tilblivelse, sammen med collien og endel spanieler. Den ble før i tiden kalt den "bølgende retriever", og man tror at collien ble krysset inn for å frambringe den rettere flatere pelsen. I begynnelsen av vårt århundre var flat-coateden kanskje den best kjente fuglehunden i Storbritannia, men i nyere tid er den kommet i skyggen av labrador og golden retriever, men dette har ikke skadet flat-coatedens kvalitet. Etter at en flat-coated vant "Best in Showpokalen" på Cruftsutstillingen i 1980, fikk den straks et oppsving. Her i landet blir den mer og mer populær, og det registreres temmelig mange av den årlig.

Helhetsinntrykket av en flat-coated retriever:

Rektangulær, aktiv, sterk, men ikke tung apporterende hund, elegant, men ikke spinkel. Utrykket er kvikt og intelligent. Kroppen har kort, bred rygg, kort, kraftig lend. Brystet dypt, ribbene godt buet oventil, flatere nedentil. Pelsen skal være lett og fin, og så flat som mulig. Frie og effektive bevegelser.

Fargen: Sort eller leverbrun.

Hodet: Forholsvis langt. Flat moderat bred skalle. Synlig moderat stopp. Snutepartiet kraftig, forholdsvis langt. Rett neserygg, paralell med skallens overlinje. Stor nesebrusk, vide nesebor. Middels store øyne, øyeåpningene ovale og vanrett

stilt, iris mørk til nøttebrun. Små ører som bæres hengende tett inntil hodet. Hodet skal ha en jevn overgang til halsen. Halsen skal være relativt lang og skrått innføyet i skulderpartiet med en myk overgang til ryggen, slik at hunden med letthet kan følge spor.

Halen. Skal være rett, forholdsvis kort. Den bæres glad, men ikke vesentlig over ryggens linje.

Poter og bein: Runde, sluttede, hvelvede poter med kraftige tredeputer. Skråstilte skuldre, godt tilbakelagte albuer, rette underarmer. Bakbeina middels vinklet, parallelle sett bakfra, kraftige og muskuløse.

Første gangen jeg ble oppmerksom på denne hunderasen var da min svoger skulle kjøpe seg ny hund for ni år siden. De skulle ha en hund som var familiehund og barnevennlig. De kjøpte en flat-coated, og siden da har jeg ikke vært i tvil om hvilken hund vi skulle ha, hvis vi fikk anledning til hundehold. Vi bodde i blokk i Trondheim inntil vi flyttet til Selbu for 3 år siden, og der var det forbudt å holde hund.

Ikke alle familiemedlemmene var så overbegeisteret over å flytte til Selbu, og da ble nok en hvalp brukt som lokkemiddel ja! "Tenk, da kan vi endelig kjøpe oss hund". Selvsagt hadde vi tenkt oss nøye om, visste at dette ville vi.

Den våren vi skulle kjøpe hvalp, ble det født få tisper, så vi måtte stå på venteliste før hvalpene ble født. Vi stod som nummer to, og heldigvis ble det født to tisper, så i juli 1984 kom "Heika" flybåren fra Sandefjord.

Det at jeg absolutt ville ha tispe, var fordi at vi bor slik til at det bare er å slippe hunden ut. Det er lettere å dressere ei tispe til å holde seg hjemme, enn en hannhund som gjerne går på "frierføtter" når anledningen byr seg.

Vi måtte arbeide en del med "Heika" de første månedene, slik at hun holdt seg til gården, særlig artig var det å følge etter ungene når de skulle gå på skolen. Men én har igjen mange ganger for dette at én er konsekvent når noe skal læres. Hun holder seg hjemme når vi sier i fra, samme hvem av oss som forlater gården. Naboen vår har sauer, så vi er litt ekstra påpasselig hver vår og høst, men det har gått bra. Så "Heika" ble for oss det vi hadde tenkt, en snill, barnevennlig familiehund.

Flat-coateden er lett-trent, selv om den har litt stahet i seg. Den er hardfør, så den egner seg fint til pulk-kjøring.

Som de naturlige apportør, har den vært brukt på jakt til å plukke opp felt og skadeskutt vilt.

Flat-coateden er veldig glad i vann, og gjørmehullene i marka unngår én ikke når é er på skogstur. Så en svømmetur i Selbusjøen er en naturlig avslutning pa turen. Svømming egner seg jo også utmerket som trim, så om sommeren er vi mye ved sjøen med"Heika".

Flat-coateden trives best med mye mosjon, og vekten på rasen ligger pa mellom 27 - 32 kg.

Kirsten Størseth

SELBU
radio·tv
PER A. GRÆSLI
(07) 81 74 32

I likhet med oss mennesker har også hundene sine omgangsregler, som både styrer å bestemmer hvordan man skal opptre og omgås når man møter andre hunder.En som bryter med disse reglene kan bli utstøtt,bitt,ja til og med drept.Den som blir møtt på en måte som strider mot reglene,kan bli svært redd.

Tenk bare på oss mennesker.Når vi treffes for første gang presenterer vi oss.Eldre folk løfter gjerne på hatten,andre håndhilser eller bare nikker til hverandre.Det er gjerne forbudt å innlede en diskusjon om følsomme emner,så man snakker gjerne om været først.Når vi har blitt litt bedre kjent,kan vi ta opp litt følsomme og kanskje private problemer.

Med hundene er det likedan.Et hundemøte er fullt av ritualer. To hunder blir oppmerksom på hverandre på avstand.Allerede der starter det.Det er av stor betydning hvordan man nærmer seg en ukjent.Dersom man styrter fram rett mot den andre med halen rett opp i lufta,kan dette bli oppfattet som en trussel.Tenk over hvor sterkt mange hunder reagerer på barn,mosjonister eller kjøretøyer som kommer rett i mot dem i litt stor fart.

Valper og unghunder springer ofte mot en annen hund - vill og yr fordi de har funnet en lekekamerat.Men når de nærmer seg er de svært nøye med å vise underkastelsessignaler - for å kompensere for den høye hastigheten og retningen rett imot den ukjente.De huker sammen kroppen,legger ørene bakover og vifter nedover med halen.Når de kommer fram krypper de de enda mere sammen.Dessuten forsøker mange å slikke de ukjente i munnvikene.Spesielt hvis dette er en eldre hund.Dette er et underkastelsesrituale som henger igjen fra valpestadiet.

Litt eldre hunder som ikke er alt for stolte og dominante,men ser muligheten til å få en fantastisk lekestund,springer også ofte fram mot den ukjente.Hos slike hunder vil retningen være noe anderledes.Det kan se ut som om de er på veg til å springe forbi den andre,men når de kommer fram,stopper de plutselig opp og snur seg mot den andre hunden.

Det vanligste møteritualet for voksne hunder vil kanskje være å sakne farten mens de er på vei mot hverandre.Stegene blir senere og senere helt til de stopper foran hverandre.Bevegelsene er stive.Hale og hårene på ryggen står rett opp.Hodet bæres høyt samtidig som ørene peker opp og framover.

HILSNINGSRITUALET

Selve hilsningsprosedyren er svært spent og ser ut til å følge et fast mønsterDe to ukjente hundene begynner først med en nese mot nese hilsen.Omkring nesen finnes det ikke noen spesielle lukter som forteller noe som helst om hvem den andre hunden er. Dette virker mere som et rituale,slik som når to personer hilser på hverandre ved å ta hverandre i handa.

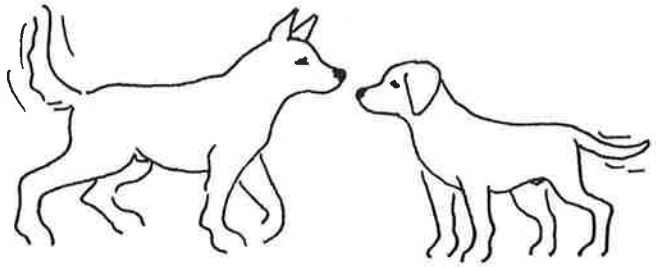

Dersom ingen av hundene knurrer eller viser andre tegn på usikkerhet eller utfordring går de et trinn videre.De begynner da å lukte på ørene og nedover halsen til hverandre.Heller ikke der finnes det noen spesielle lukter.Dette synes også å være et rituale eller et nytt ledd i presentasjonen.

Først når dette er "godkjent" og ingen av hundene knurrer får de lukte hverandre i baken og på kjønnsorganene.Det er der den virkelige informasjonen finnes.Den som egentlig kan fortelle noe om den andre.

LEK ELLER SLAGSMÅL

To hunder av samme kjønn møtes på denne måten.Begge er både selvsikre og dominante.Atmosfæren er anstrengt og spenningen

dirrer i lufta.De har nå rygget bakover slik at de står kinn mot kinn.De har strekt på seg og virker "dobbelt" så store som tidligere.Halene peker rett opp i lufta.Plutselig senker den ene halen og begynner samtidig å vifte med den.Raske,men korte utslag.Det betyr "skal vi leke" ?

Den andre slikker seg knapt synlig over framleppene med tunga. Etterpå begynner også den å vifte med halen.Korte,men raske slag. Tyngden forskyves fra fram- til bakkroppen.Svaret på den andres spørsmål er "ja".Da går den først ned en aning med framkroppen i en innbydelse til lek.Den andre gjør likedan.Slik begynner de leken.Men ikke en hvilken som helst lek.

JAKTLEKEN SKAPER RANGORDEN

Reglene sier at de ikke får leke kampleker.Det ligner for mye på slagsmål - og kan også føre til det.Nei,de leker jaktleker. En løper og den andre jager.Etter en stund bytter "jeger" og "bytte" roller,slik at den som var bytte først,nå jager den andre.

Mange mennesker lever i den villfarelse at hundene må slåss for å gjøre opp rangordningen.Det er feil.Det er sjelden de gjør dette gjennom et slagsmål.Det er i stedet mere vanlig at de lærer hverandres styrke på en svært effektiv måte - nettopp gjennom jaktleken.Den som er "jeger" presser sitt "bytte" på ulike måter og lærer seg fort hvor grensen går.Den lærer seg m.a.o. hvor mye den andre tåler - før den mister tålmodigheten og tar provokasjonene på alvor.

Når de er ordentlig kjent kan de gå over til kampleker,men ikke før.Det virker som om kampleker minner for mye om slagsmål - og som om de ikke vil risikere at noe slikt oppstår i kampens hete.De kjenner hverandre for lite til å ta risikoen på at leken misoppfattes.

"REGELBRYTERNE"

Det hender at hunder forbryter seg mot reglene.De springer for

fort fram til en annen hund og stiller seg for nære.De hopper over den viktige nese mot nese hilsningen.En hanhund som svever i den villfarelse at tisper bare er til for å parres,og dermed innleder bekjentskapet med et forsøk på voldtekt,kan være ille ute.Andre kan plassere labbene på den andres rygg,uten først å ha vist invitasjon til lek.De begynner å leke for tidlig.Noen støter til den andre hunden med kroppen - uten samtidig å vise lekeadferd.Eller enda verre,de begynner å slåss uten å ha utfordret eller knurret.

Det aller alvorligste bruddet mot omgangsreglene er om en hund angriper en annen fra siden eller bakfra.Da har hverken signaler eller møteritualer kunnet foregå før konfrontasjonen.

Den som ikke følger reglene,eller på en eller annen måte bryter med dem,kan pådra seg store skader.En hund som blir utsatt for slike angrep kan dessuten få psykiske forstyrrelser.

Det finnes hanhunder som er blitt bitt av tisper for at de har vært "for hete på grøten" - og ikke først har gjennomført hilsningsritualet.De har først plassert sin kalde nese i baken på tispa ,i stedet for å hilse nese mot nese.

Blir hunden angrepet bakfra eller fra siden kan den bli sjokkskadet og aldri være i stand til å stole på andre hunder.Den som angriper på denne måten kan bli bitt ihjel.

RESPEKT FOR ANDRES UNDERKASTELSE

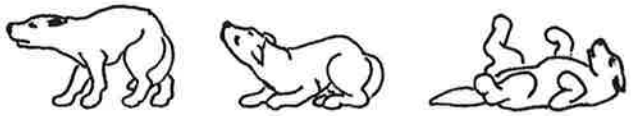

En regel man aldri må bryte,er at den som viser underkastelse skal respekteres.Kryper hunden sammen,gjemmer halen og legger ørene bakover for en annen hund,får ikke denne fortsette en aggressiv handling - heller ikke ytterligere utfordringer.Denne skal umiddelbart forandre oppførsel og bli snill.Dersom dette ikke skjer,kan den underlegne bli svært redd.

Noen ganger kan den underlegne bli enormt sint fordi underkastelsen ikke har noen innvirkning på motparten.Det er som om den blir sint fordi den andre ikke følger spillets regler eller som om sinnet kommer fordi den underlegne ikke tør å stole på den andre.Da gjelder det jo å slåss for livet,i stedet for å forsøke med nye underkastelsessignaler.

KOMMUNIKASJONSPROBLEMER

Noen hunder har gjennom avl fått visse problemer med omgangsreglene.De kan f.eks. ha et alt for høyt stressnivå,eller ganske enkelt er for ivrige til å gi seg tid til å hilse på andre hunder - slik de skal.Dette behøver ikke bare å være en svikt i avlsarbeidet,da hunder kan bli stresset av av mange årsaker.

Et annet eksempel er en svært kraftig kampinnstilling hos visse raser,spesielt kanskje boxer.Jeg skal nå beskrive et møte som kunne ha endt svært ille,dersom hundene ikke hadde vært så unge.

En boxerhan møtte en sibirian husky av samme kjønn.Begge var ca. 1 år gamle.De var løse og sprang fram til hverandre.Boxeren er en kampinnstilt hund - avlet for kamp.Sibirian husky er en ulvebeslektet og opprinnelig hundetype.Vanligvis er huskyen svært nøye med reglene i møte med andre hunder.

Huskyen stoppet opp noen meter framfor boxeren.Denne stoppet dessverre ikke,men sprang rett på huskyen og begynte å leke brytningslek med en gang.Han hadde ikke gitt seg tid til å hilse. Huskyen ble redd for dette bruddet mot reglene og flyktet unna med halen nedover.Boxeren nådde den igjen og begynte å bryte. Så fikk huskyen en mulighet til å jage boxeren.Den ne flyktet noe usikkert.Det var tydelig at den ikke var vant til denne formen for jaktlek.Farten økte og nå var det boxerens tur til å felle halenHan ble redd huskyen fordi denne lekte,en for han, uvanlig type lek.

Det sluttet med at begge hundene gikk og skulte på hverandre. Ingen forsto motparten og anså vel motparten som en litt snodig skrue.

STRESS ER FARLIG

Den harmoniske hunden følger vanligvis omgangsreglene til punkt og prikke.Men en stresset hund kan ofte bli en "regelbryter".At en hund ikke respekterer underkastelsesignaler,eller at den begynner og slåss uten at den har vist tydelige tegn på utfordring - og dermed gitt den andre en sjanse til å gi seg - betyr nødvendigvis ikke at det er noe "mentalt feil" eller "instinktbortfall hos hunden.Den kan ganske enkelt være stresset.

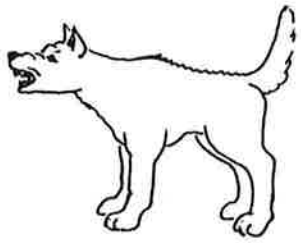

SLIK SOM HOS MENNESKET

Det burde være lett for oss mennesker å forstå hundenes hilsnings ritualer,fordi vi også har slike selv.Når to ukjente personer møtes,stopper de på en "artsbestemt" avstand av ca. 60 cm.Den eneste kroppskontakten de tar er å ta hverandre i handa.De bøyer seg lett framover,presenterer seg og begynner å prate med hverandre.Men ikke om følsomme emner.Neutrale ting som været er populært.

Et regelbrudd i denne sammenhengen ville f.eks. være dersom den ene sniker seg innpå den andre bakfra,hopper opp på ryggen på den fremmede,klemmer til og skriker i øret : "Hei ! Hvordan har kona det ? "

UVANLIG MED REGELBRUDD

Det er ikke vanlig at hunder bryter omgangsreglene.Syke eller stressede hunder vil derimot gjøre dette ofte.Også hos normale mennesker er det uvanlig med regelbrudd.

Regelbrudd overfor hunder fra menneskenes side skjer ofte.Dessverre ofte av hundefolk.Det kan f.eks. være en utstillingsdommer som går rett fram til hunden og åpner munnen på den for å se på tenne - uten å hilse først.Slikt har skremt mange hunder.En del dommere avslører sin manglende kunnskap dersom hunden rygger eller knurrer,når de erklærer at hunden er "mentalt dårlig".Det er ikke hunden som gjør feil,men dommeren.

Oversetter vi det litt og tar samme situasjon for mennesker,kan man lett forestille seg reaksjonen.Hvordan ville du f.eks ha reagert dersom en totalt fremmed person kom bort til deg på gata, åpnet munnen og begynte å studere tennene dine ???

Mange hunder som er er redde eller utrygge på mennesker er hemmet av tidligere opplevelser med mennesker,som ikke har tatt hensyn til hundens artsbestemte omgangsregler.

Gjennom preging,dvs. tidlig innlæring av hvilken art man tilhører,har hunden lært seg å godta mennesker som om vi var av

Selbu Bakar'n
Sørensens Bakeri

samme art.Hunden har jo vokst opp med mennesker omkring seg.At vi går på to ben og ikke legger ørene bakover legger hundene ikke så stor vekt på,men den forventer at vi skal være korrekte og ikke opptre truende.

SLAGSMÅL

I et møte mellom to hunder som aldri har truffet hverandre tidligere,ser man hvordan de forsøker å avklare "hvor de har hverandre".De forsøker hele tiden å finne ut om den andre er dominant eller underdanig.Vi mennesker tror ofte at hunder må slåss for å gjøre opp rangordningen.Dette er feil.De vanligste oppgjørene skjer under lek.I leken presser de hverandre en smule og kan på denne måten enkelt og ublodig finne ut hvor de har hverandre.

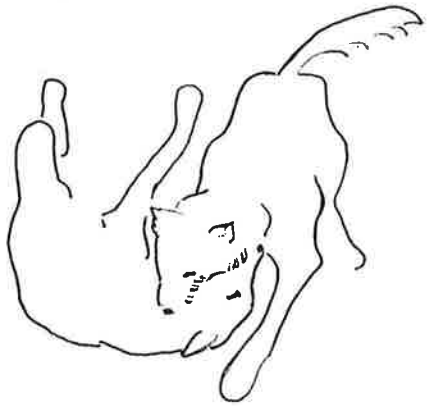

Men selvsagt forekommer det at selvsikre hunder gjør opp med et slagsmål.Vanligvis uten å skade hverandre.Skader oppstår dersom hundene er stresset eller riktig sinte på andre hunder

TRUSSEL GJENNOM BLIKKONTAKT

I hundeverdenen har blikkontakten svært stor betydning.Den mest sikre står steil,samtidig som den knurrer lavt.Med blikket kan den sikre hunden kue en motstander,som snart viker unna med sitt blikk.Rangforholdet mellom de to er avklart.

ALDER

Det finnes enda en faktor som vanligvis har en avgjørende innflytelse på rangforholdet.Det er alderen.Det virker som om yngre hunder synes å ha en innebygget respekt for de som er eldre.Det er svært vanlig å se hvordan unghunder,allerede på noen meters avstand,viker unna med blikket for en eldre hund

Det er et stort mysterium hvordan de kan avgjøre alderen til hverandre.Kanskje virker den eldre hunden sikrere.Kanskje har den andre kroppssignaler.Bare hundene selv vet dette.

HUSK PÅ DETTE

- Gå aldri rett fram til en hund du ikke kjenner.Stopp inntil den,snu siden til og la hunden få lukte seg ferdig.
- Spring aldri fram til en ukjent hund.Gå rolig og besluttsomt.
- Hils alltid forfra,gjerne sittende på huk.Da vil ikke hunden oppfatte deg som truende.
- Klapp ikke ukjente hunder på toppen av hodet.Stryk den heller langs siden av hodet,i områdene rundt munnvikene.
- Se aldri en ukjent hund i øynene.Det kan oppfattes som en trussel.
- Er en hund redd for deg,så snu bort ansiktet og la hunden komme å ta kontakt av seg selv.
- Ta aldri i en hund overraskende bakfra.
- Straff aldri en hund som viser underkastelse - samme hva den har gjort.

Utdrag fra "Hundens gyllene regler"
av Anders Hallgren.

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte...

Vi gjør det med glede....

SELBU SPAREBANK